

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru completarea art. 22 din
Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și
consumului ilicit de droguri**

Analizând propunerea pentru completarea art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, (b50/24.02.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1204/03.03.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D125/04.03.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul introducerii unui nou alineat care reglementează cazurile în care se poate dispune internarea nevoluntară și tratamentul de specialitate al consumatorilor de droguri, prin derogare de la prevederile Legii nr. 487/2002 privind sănătatea mintală și protecția persoanelor cu tulburări psihice.

2. Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Precizăm că, Legea nr. 143/2000 are ca obiect prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri. Soluțiile legislative

preconizate se referă la tratamentul de specialitate aplicabil persoanelor dependente. Prin urmare, soluțiile legislative propuse nu se încadrează organic în actul normativ asupra căruia se intervine legislativ.

Pe de altă parte, potrivit **art. 5 lit. a)** din Legea nr. 487/2002, „prin persoană cu tulburări psihice se înțelege persoana cu dezechilibru psihic sau insuficient dezvoltată psihic **ori dependentă de substanțe psihoactive**, ale cărei manifestări se încadrează în criteriile de diagnostic în vigoare pentru practica psihiatrică”, iar potrivit **lit. b)** din același articol „prin persoană cu tulburări psihice grave se înțelege persoana cu tulburări psihice care nu este în stare să înțeleagă semnificația și consecințele comportamentului său, astfel încât necesită ajutor psihiatric imediat.”.

De asemenea, potrivit **art. 54**, „O persoană poate fi internată prin procedura de internare nevoluntară numai dacă un medic psihiatru abilitat hotărăște că persoana suferă de o tulburare psihică și consideră că:

a) din cauza acestei tulburări psihice există pericolul iminent de vătămare pentru sine sau pentru alte persoane;

b) în cazul unei persoane suferind de o tulburare psihică gravă, neinternarea ar putea antrena o gravă deteriorare a stării sale sau ar împiedica să i se acorde tratamentul adecvat”.

Analizând textul propus prin proiect pentru art. 22 alin. (2¹) din Legea nr. 143/2000, constatăm că persoanele dependente de droguri pot fi incluse în categoria persoană cu tulburări psihice prevăzute de Legea nr. 487/2002 și pot fi internate nevoluntar în temeiul acestei legi, în situațiile enumerate de textul preconizat.

Prin urmare, soluțiile legislative preconizate încalcă atât dispozițiile **art. 14** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la unicitatea reglementării în materie, cât și ale **art. 16** din aceeași lege, referitoare la evitarea paralelismelor legislative.

Menționăm că prin **Decizia nr. 242/2020**, Curtea Constituțională a reținut că „*există paralelism legislativ atât în situația în care se reglementează identic într-o anumită sferă a relațiilor sociale, cât și atunci când aceeași problemă este reglementată diferit*”.

Nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină o situație de neclaritate în privința dispozițiilor legale aplicabile în situația internării nevoluntare a persoanelor dependente de droguri, cu consecința creării premiselor afectării **libertății individuale** a persoanei, consacrată de **art. 23 din Constituție**. În acest context, menționă, că Legea nr. 487/2002 cuprinde o procedură prin care sunt reglementate o serie de garanții ale libertății individuale, cea mai importantă fiind aceea că decizia de internare nevoluntară se comunică

instanței, potrivit art. 61 alin. (6), care, potrivit art. 62 alin. (6) hotărăște, după caz, confirmarea sau încetarea internării medicale nevoluntare.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, de exemplu, **Decizia nr. 845/2020**, „*legea trebuie să întrunească cerințele de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, iar legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe. Curtea a stabilit că cerința de claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează*”.

În cadrul controlului de constituționalitate, de exemplu, prin **Decizia nr. 104/2018**, Curtea a constatat că „*principiul legalității a fost analizat inclusiv prin încorporarea normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Temeiul constituțional al valorificării normelor de tehnică legislativă în controlul de constituționalitate a fost identificat așadar în dispozițiile art. 1 alin. (3) „România este stat de drept [...]”, precum și ale art. 1 alin. (5), „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”.

De asemenea, prin **Decizia nr. 62/2018**, Curtea Constituțională a statuat că „*pentru relevanța constituțională a principiului legalității, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional*”.

Întrucât propunerea legislativă nu îndeplinește cerințele de calitate a legii impuse de normele de tehnică legislativă, cu consecința creării premiselor nerespectării art. 23 din Legea fundamentală, aceasta este susceptibilă de încălcarea dispozițiilor **art. 1 alin. (5) din Constituție**, care consacră principiul legalității, în componenta referitoare la calitate normei.

*

* *

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi adoptată în forma propusă.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 189/28.03.2025